

18 stycznia 2026 r.

Bierzmowanie – sakrament obdarowania i posłania

Sakrament bierzmowania, nazywany czasem sakramentem dojrzałości chrześcijańskiej, jest powszechnie postrzegany jako bardziej świadomy, ponieważ o jego przyjęciu z reguły nie decydują już rodzice, tylko my sami. Niestety często jest traktowany czysto formalnie, jako warunek pozwalający w przyszłości wziąć ślub kościelny lub zostać chrzestnym. Niestety takie podejście nie owocuje żywą wiarą, a ci, którzy kierowali się w przyjęciu sakramentu bierzmowania taką pragmatyką, porzucają po jakimś czasie praktyki religijne i niejako zamrażają swoją religijność do chwili, kiedy Kościół będzie im znów potrzebny. Takie czysto praktyczne i urzędowe podejście prowadzi często do utraty wiary i religijnej obojętności.

A przecież bierzmowanie jest, obok chrztu i Eucharystii, jednym z sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia, wprowadza nas w pogłębienie wiary i uczy zaangażowania we wspólnotę Kościoła.

Sakramenty święte są widzialnymi, czyli zmysłowymi znakami rzeczywistości nadprzyrodzonej wyrażanymi w Kościele poprzez liturgię. W niej odkrywamy i dotykamy tego, co niewidzialne, dlatego tak ważne jest, aby znaki te były czytelne i zrozumiałe. W sakramencie bierzmowania kluczowa jest modlitwa nad kandydatami o siedem darów Ducha Świętego i namaszczenie czoła olejem krzyżma przy słowach „Przyjmij znamię darów Ducha Świętego”. Szafarz bierzmowania – najczęściej biskup będący następcą Apostołów – obdarowuje kandydatów pełnią Ducha Świętego i jeszcze ściślej, już jako namaszczonego, włącza ich w życie Kościoła. W ten sposób, przez obdarowanie pełnią Ducha, sakrament bierzmowania staje się dopełnieniem sakramentu chrztu i wprowadzeniem w świadome przeżywanie wiary.

Bierzmowanie nawiązuje bezpośrednio do opisanego w Dziejach Apostolskich wylania Ducha Świętego na Apostołów. „Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym.” (Dz 2, 1-4). Dar Ducha pozwolił uczniom Chrystusa odważnie i z mocą głosić Ewangelię, dlatego mówimy, że bierzmowanie jest sakramentem obdarowania i posłania – otrzymujemy moce Ducha Świętego i jesteśmy posłani do świata, aby odważnie świadczyć o Zmartwychwstałym Chrystusie. Pięknie ujmuje to *Katechizm Kościoła katolickiego*: „Istotnie, przez sakrament bierzmowania ochrzczeni jeszcze doskonalej wiążą się z Kościołem i obdarzani są szczególną mocą Ducha Świętego. W ten sposób są jeszcze bardziej zobowiązani jako prawdziwi świadkowie Chrystusa, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do jej obrony” (KKK, nr 1285). Otrzymane w sakramencie bierzmowania dary Ducha Świętego – dar mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności oraz bojaźni Bożej – mają nas uzdolnić do dojrzałego chrześcijaństwa – podjęcia autentycznej odpowiedzialności za wiarę i Kościół.